

deres Dødsdag vil vedblive at være det, men med den Tilføjeelse, at Tiden ikke var inde til Frihandel. Vi har ogsaa haft det Indtryk, at disse konservative Synspunkter i nogen Maade havde vundet Forstaaelse indenfor visse Kredse af Venstre, og vi har haabet — og haaber endnu —, at de maatte sejre. Men vi føler os saa sikre paa vor Opfattelses Rigtighed og paa, at denne har en stedse større Tilslutning ude i Befolkningen, at vi ikke har nogen som helst Grund til vedblivende at modsætte os et Ønske om Valg, hvis man skulde nære et saadant Ønske fra Venstres eller fra Regeringens Side.

Dette har jeg ment det rigtigt at sige. Men jeg mener det ogsaa rigtigt at tilføje, at vi fra vor Side vedblivende er af den Opfattelse, at den 4-aarige Valgperiode saa vidt muligt bør holdes, og at vi oprigtigt ønsker at fortsætte det hidtidige Samarbejde, men paa det Grundlag, som er fastslaaet to Gange gennem Dagsordener, der er foreslaaet af os og modtaget af Ministeriet. Det er paa dette Grundlag, at Samarbejdet maa føres, og skulde Samarbejdet gaa i Stykker, maa vi lægge Ansvar paa den Part, der forlader dette ved fælles Overenskomst tilvejebragte Grundlag. Det ønsker vi allerede nu at sige. Vi staa fremdeles rede til Forhandling om de erhvervs-politiske Spørgsmaal. Men vi maa gentage, som vi har sagt det før, at denne Forhandling maa føres hurtigt, den maa føres sagligt med Argumenter, ikke med Postulater, og den maa føres ligeligt uden Hensyn til Doktriner.

Røde: Det ærede Medlem Hr. Pürschel, de Konservatives Ordfører, udtalte, at de Konservative ikke ynder storpolitiske Forhandlinger. Denne Udtalelse fremsattes umiddelbart forinden, det ærede Medlem rejste en storpolitisk Forhandling af ret vidt Omfang ved de Udtalelser, hvormed hans Foredrag sluttede. Jeg skal imidlertid først komme tilbage til disse Udtalelser, naar jeg har beskæftiget mig med det af den højtærede Finansminister fremsatte Lovforslag.

Det er, som det er blevet bemærket af andre, et Laaneforslag, der ikke har Hastværk, og det adskiller sig derved fra adskillige andre Laaneforslag. At detingen Hastværk har, ser man deraf, at det er fremsat i Folketinget den 30. Januar og først kommer til Behandling nu i Dag den 20. Februar. Vi kan deraf slutte med Sikkerhed, at den højtærede Minister ikke vil have noget imod, at dette Forslag kommer i Udvalg og der bliver

gjort til Genstand for en overmaade grundig Behandling. Vi er i saa Henseende altsaa heldigere stillet nu end navnlig sidste Gang, vi havde et Lovforslag om Laan; thi da pressede den højtærede Minister paa paa en ganske overordentlig Maade, idet han navnlig fremhævede, at hver eneste Dag, man ventede med dette Lovforslags Vedtagelse, vilde betyde et Tab for Statskassen. Det var af yderste Vigtighed at faa Lovforslaget øjeblikkelig igennem, for at Dollarslaanet — det var jo et Dollarslaan — straks kunde tages hjem; thi Kursen var, som den højtærede Minister sagde, nedad-gaaende, og hvis man ikke fik Laanet gennemført straks, vilde Staten lide Tab. Dette var et af de Midler, hvormed den højtærede Minister pressede Loven igennem. Det vilde være interessant at vide, hvornaar den højtærede Minister tog det sidste Dollarsstatslaan hjem. Ser man nemlig paa Provenuet, som Laanet har givet, og paa Kursen, vil det være interessant at erfare, naar det blev taget hjem, og sammenholde dette med Udtalelserne om, at hver Dag, man undlod at tage det hjem, vilde give Tab. Herom kan der formodentlig fremskaffes Oplysninger ved Forhandlingerne i Udvalget. Men ogsaa om det andet Dollarslaan vil der være Ting, som det formodentlig vil have sin Interesse at faa opklaret; og der vil ogsaa være Tid dertil, da Lovforslaget ikke naster.

Siden Lovforslaget blev fremsat, er der sket adskillige Ting, som stiller dette Forslag i en anden Belysning. Da Lovforslaget den 30. Januar fremsattes, maatte det se ud, som om den danske Stats Vanskeligheder var meget smaa. Ganske vist var dette Forslag et Led i en Finansplan eller en Nedskæringsplan, hvad man nu kaldte den, som skulde tilvejebringe øjeblikkelig Balance paa næste Aars Finanslov, men det var dog et maadeholdent Forslag; 10 Mill. Kr. om Aaret i 3 Aar er faktisk ikke meget. Man fremhævede da ogsaa, at det var ikke mere, end man afbetalte paa tidligere Laan, saa at dette Forslag i Virkeligheden ikke kom til at forøge Statsgælden. Det var den 30. Januar, og jeg maa antage, at i alt Fald da Lovforslaget blev udarbejdet, har man ment, at Forholdene laa saaledes, at man med en vis Sandhed kunde fremsætte et Billede af denne Art. Jeg maa ogsaa antage, at Regeringen som Helhed har været af den Opfattelse, da Lovforslaget blev fremsat. Men hvad den højtærede Stats- og Finansminister angaar, var han allerede den 30. Januar paa det rene med, hvad der om et Par Dage vilde